

Súd: Okresný súd Spišská Nová Ves
Spisová značka: 7Csp/193/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6120405770
Dátum vydania rozhodnutia: 09. 06. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Darina Puklušová
ECLI: ECLI:SK:OSSN:2021:6120405770.6

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Spišská Nová Ves, sudkyňa JUDr. Darina Puklušová, v právnej veci žalobcu: EOS KSI Slovensko, s.r.o., IČO: 35 724 803, Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava-Petržalka, právne zastúpený: Remedium Legal, s.r.o., IČO: 53 255 739, so sídlom Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava-Petržalka proti žalovaným: 1.) Z. S., N.. XX.X.XXXX, V. XX, XXX XX K., 2.) F.P. S., N.. XX.X.XXXX, V. XXX/XX, XXX XX K., o zaplatenie 20.000,00 eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Žalovaní v 1. a 2. rade sú povinní do 15 dní odo dňa právoplatnosti rozsudku zaplatiť spoločne a nerozdielne žalobcovi istinu 20.000,00 eur a 5,00 % úrok z omeškania ročne zo sumy 20.000,00 eur od 25.3.2020 do zaplatenia.

II. Priznáva žalobcovi nárok na náhradu trov konania voči žalovaným v 1. a 2. rade v rozsahu 100 %, o ktorých výške súd rozhodne samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku.

odôvodnenie:

1. Žalobca sa žalobou podanou na Okresný súd Banská Bystrica - pracovisko upomínacieho a exekučného konania dňa 19. 10. 2020 domáhal od žalovaného zaplatenia dlžnej istiny vo výške 20.000,- eur s prisl. a náhrady vzniknutých trov konania.

2. V odôvodnení žaloby uviedol, že je právnickou osobou zapísaná v obchodnom registri Okresného súdu Bratislava I, oddiel: Sro, vložka číslo: 15294/B. Na základe Zmluvy o postúpení pohľadávok uzavretej podľa § 524 a nasl. Občianskeho zákonníka zo dňa 24.03.2020 medzi postupcom Slovenská sporiteľňa, a.s., so sídlom v Bratislave a žalobcom, postúpil postupca na žalobcu pohľadávku voči žalovaným. Žalovaní boli v čase postúpenia pohľadávky napriek písomnej výzve postupcu v nepretržitom omeškaní so splnením čo i len časti svojho peňažného záväzku voči postupcovi po dobu dlhšiu ako 90 kalendárnych dní.

3. Postupca uzatvoril so žalovanými dňa 26.05.2015 Zmluvu č. 5072672386 (ďalej len „Zmluva“), ktorej súčasťou sú Všeobecné obchodné podmienky postupcu v znení ich dodatkov (ďalej len „VOP“). Na základe tejto Zmluvy boli žalovaným poskytnuté peňažné prostriedky vo výške 30.000,- eur. Podmienky čerpania a splácania peňažných prostriedkov a podmienky pri neplnení zmluvných povinností a ďalšie náležitosti sú upravené v Zmluve a vo VOP.

4. Žalobca má zato, že Zmluva obsahuje všetky znaky a spĺňa všetky podstatné náležitosti zmluvy o úvere podľa ustanovenia § 497 až 507 zákona č. 513/1991 Zb. Obchodného zákonníka a zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o zmene a doplnení zákona Slovenskej národnej rady č. 71/1986 Zb. o Slovenskej obchodnej inšpekcii v znení neskorších predpisov, resp. zákona č. 129/2010

Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov.

5. Ďalej žalobca poukázal na ustanovenie § 497 Obchodného zákonníka, k čomu uviedol, že žalovaní napriek opakovaným výzvam postupcu neplnili v stanovených termínoch splátky, čím porušili svoju povinnosť podľa Zmluvy, a tak postupca podaním zo dňa 19.05.2018 vyhlásil mimoriadnu splatnosť úveru ku dňu 18.05.2018, pričom vyzval žalovaných na úhradu dlžnej sumy najneskôr do 15 dní. Pohľadávka žalobcu predstavovala ku dňu postúpenia predmetnej pohľadávky sumu vo výške 27 495,93 EUR, ktorá pozostávala z istiny vo výške 20 397,73EUR, z riadneho úroku vo výške 5 632,49 EUR, z úroku z omeškania vo výške 1 376,15 EUR a z poplatkov vo výške 89,56 EUR v súlade s prílohou k Zmluve o postúpení pohľadávok, kde postupca deklaruje, že výška a špecifikácia pohľadávky uvedenej v predmetnej prílohe je generovaná bankovým systémom a predstavuje aktuálnu dlžnú sumu ku dňu postúpenia pohľadávky. Žalovaní po postúpení pohľadávky do podania žaloby nevykonali žiadne platby. Dlžná suma ku dňu podania žaloby je vo výške 20 000 EUR, pričom pozostáva z neuhradenej istiny úveru vo výške 20 000 EUR. Zvyšnú časť dlžnej sumy si žalobca v tomto konaní neuplatňuje. Zároveň si uplatňuje úrok z omeškania podľa ustanovenia § 517 ods. 2 zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka počnúc dňom 25.03.2020, t.j. dňom nasledujúcim po dni účinnosti postúpenia pohľadávky. S poukazom na vyššie uvedené sa žalobca na upomínacom súde domáhal vydania platobného rozkazu v znení, ako je uvedené v 1. bode tohto odôvodnenia.

6. K žalobe žalobca predložil dôkazné listiny, a to Zmluvu o splátkovom úvere (spotrebiteľský úver) uzatvorenú medzi Slovenskou sporiteľňou, a. s. - bankou a Z. S. a F. S., ako dlžníkmi zo dňa 26. 5. 2015, prílohy k zmluve - súhlas k poisteniu úveru, štandardné európske informácie o spotrebiteľskom úvere a informácie o RPMN, prílohu k Zmluve o postúpení pohľadávok medzi Slovenskou sporiteľňou, a. s. a spoločnosťou EOS KSI Slovensko, s. r. o., všeobecné obchodné podmienky Slovenskej sporiteľne, a. s. zverejnené 31. 10. 2014, účinné od 1. 1. 2015, produktové obchodné podmienky pre hypotekárne a splátkové úvery Slovenskej sporiteľne, a. s. účinné od 1. 1. 2015 a sadzobník Slovenskej sporiteľne, a. s., oznámenie Slovenskej sporiteľne, a. s. o vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru zo dňa 19. 5. 2018, výzvu Slovenskej sporiteľne, a. s. zo dňa 16. 4. 2018 o oznámení, že dlžníci sú ku dňu 16. 4. 2018 v omeškani so splatením pohľadávky vo výške 5.375,40 eur, ktorú majú uhradiť najneskôr do 15 dní, výpis z úveru Z. S. pod č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 26. 5. 2020 preukazujúci poukázanie výšky úveru 30.000,- eur a jeho čerpanie, prehľad splátok a popis transakcii predmetného úveru, oznámenie o postúpení pohľadávky zo dňa 31. 3. 2020, pokus o zmier zo dňa 22. 7. 2020 s priloženým dokladom z podacieho hárku žalobcu o potvrdení podania.

7. Upomínací súd vydal dňa 4. 11. 2020 platobný rozkaz, proti ktorému podali včas žalovaní odpor. V jeho odôvodnení uviedli, že žalobu navrhujú v celom rozsahu zamietnuť z nasledujúcich dôvodov:

- namieta vecnú legitimitáciu žalobcu, nakoľko tento podľa Národnej banky Slovenska nemá bankovú licenciu (vid'. www.nbs.sk <<http://www.nbs.sk>>). Žalobcu eviduje NBS len pre poskytovanie spotrebiteľských úverov zápisom zo dňa 05.08.2016 a nie ako banka.

S poukazom na ustanovenie § 54 ods. 1 v spojení s § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka žalovaní vyvodili právny záver, že banka vôbec nemôže postúpiť svoju pohľadávku zo spotrebiteľskej zmluvy na inú osobu, ako je iná banka. V opačnom prípade je takéto postúpenie absolútne neplatné pre rozpor so zákonom podľa § 39 Občianskeho zákonníka.

Citoval § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z. z. o bankách, ktorý upravuje ochranu práv klienta v súvislosti s postúpením pohľadávky. Postúpenie pohľadávky banky, ku ktorému došlo v rozpore s týmto ustanovením, je neplatný právny úkon, k čomu poukázal na rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 24. apríla 2018 sp. zn. 1 Cdo/147/2017) a iné rozsudky krajských súdov SR.

- žalovaní v odpore ďalej uviedli, že žalobca si nesplnil v písomnej žalobe zákonnú povinnosť tvrdenia súčasne s dôkaznou povinnosťou, keď nepreukázal výšku reálne vzájomných finančných plnení, takže nárok žalobcu je neurčitý, nezrozumiteľný, nešpecifikovaný a nedokázaný. K tomu uviedol, že v danej veci sa jedná o spotrebiteľský spor, predmetom sporu je spotrebiteľská zmluva, ktorá je plná neprijateľných zmluvných podmienok.

- z opatrnosti žalovaní vzniesli námietku premlčania, ktorú bližšie nešpecifikovali.

- poukázali na porušenie ustanovení § 7 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch v spojení s § 11 citovaného zákona, k čom uviedli, že veriteľom - úžerníkom viac vyhovujú nedisciplinovaní a neplatbyschopní klienti, kedy banka má záruku vyšších ziskov z úročenia a poplatkov, ako aj z následných dražobných podvodov.

- v súvislosti s nárokom prvotného veriteľa a následne žalobcu ohľadne úrokov po zosplatnení úveru poukázali žalovaní na ustanovenie § 52 ods. 2 a § 54 ods. 1, druhá veta Občianskeho zákonníka, v zmysle ktorých absencia stanovenia úroku v zmluve o spotrebiteľskom úvere vo forme úveru nespôsobí povinnosť platiť obvyklé úroky aj po zosplatnení úverovej zmluvy so spotrebiteľom.

- vytkli žalobcovi, že nepreukázal tú skutočnosť, že odsúhlasená výška poskytnutého úveru 30.000,- eur bola žalovaným skutočne poskytnutá, k čomu žalobca nepredložil výpis z bankového účtu, čím nepredložil dôkaz o výške reálne požičanej čiastky. Predložil len tabuľku bez označenia s drobnými písmenami, z ktorej vyplýva, že žalovaní uhradili veriteľovi spolu 16.700,47 eur a postupníkovi 0,- eur, čo nie je možné považovať za relevantný dôkaz.

V závere žalovaní zhrnuli úverové finančné údaje uvedené v predmetnej žalobe takto:

- zazmluvnená výška úveru 30.000,- eur, reálne poskytnutá výška - neznáma, lebo je žalobcom nepreukázaná, suma plnení žalovaných pravdepodobne 16.700,47 eur - nedokázané žiadnym výpisom z banky veriteľa, žalobcom nárokovaná čiastka - 20.000,- eur - chýba relevantný dôkaz o vzájomných plneniach, predpokladaný finančný záver - ak je pravda, že žalovaní uhradili žalobcovi z požičanej sumy 30.000,- eur sumu 16.700,47 eur, potom pri rešpektovaní existencii neprijateľných zmluvných podmienok v zmluve by mali vrátiť žalobcovi 13.299,537 eur. Nakoľko však z dôkazov predložených žalobcom nie je možné zistiť, koľko vlastne žalovaní v prospech veriteľa plnili, nárok žalobcu vo výške 20.000,- eur je úžernický, nelogický a bez matematického odôvodnenia.

Žalovaní tak považujú celú žalobu za zmätočnú a neuznávajú ju.

- Žalovaní ďalej uviedli, že boli „otravovaní“ arogantnými vymáhačmi žalobcu osobne, aj SMS-správami do mobilného telefónu, aj počas sviatkov po 18.00 hod., čo je v rozpore s dobrými mravmi a so zákonom č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa. Žalovaní opakovane žiadali žalobcu o písomné potvrdenie o vzájomných plneniach, ktoré žalobca doposiaľ žalovaným nevydal. V závere súdu navrhli, aby z úradnej moci podrobil predmetnú zmluvu a dokumentáciu medzi veriteľom a žalovanými súdnej kontrole a predbežnému právnomu posúdeniu. Navrhovali žalobu v celom rozsahu zamietnuť, nakoľko finančné nároky žalobcu sú preukázateľne bez právneho titulu, sú bezdôvodným obohacovaním, predmetný úver splnil všetky znaky o bezúročnosti a bezpoplatkovosti, a odmietli platiť akékoľvek náhrady trov konania nemorálnemu žalobcovi.

8. Žalobca v písomnom vyjadrení k odporu (v replike) k tvrdeniu žalovaných, že absentuje uňho aktívna vecná legitímácia žalobcu v tomto konaní, nakoľko nie je držiteľom bankovej licencie, poukázal na ustanovenie §§ 17, 20 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z. a k tomu uviedol, že v čase postúpenia pohľadávky bola táto predčasne splatná a bola postúpená na subjekt, ktorý je od 5. 8. 2016 držiteľom oprávnenia poskytovať úvery bez obmedzenia rozsahu v zmysle rozhodnutia Národnej banky Slovenska, dostupného na webovom odkaze <https://subjekty.nbs.sk>, v nasledovnom znení: Národná banka Slovenska, útvar dohľadu nad finančným trhom ako útvar príslušný na konanie a rozhodovanie v prvom stupni podľa ustanovenia § 29 ods. 1 zákona č. 747/2004 Z. z. o dohľade nad finančným trhom a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o dohľade“) udeľuje spoločnosti EOS KSI Slovensko, s.r.o., Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava, IČO: 35 724 803, zapísanej v obchodnom registri vedenom Okresným súdom Bratislava I, odd.: Sro, vložka č.: 15294/B (ďalej len „účastník konania“) podľa ustanovenia § 20 a § 20a zákona č. 129/2010 Z. z. spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov povolenie na poskytovanie spotrebiteľských úverov bez obmedzenia rozsahu poskytovania spotrebiteľských úverov.“

9. Žalobca citoval ust. § 92 ods. 8 zákona o bankách, v súvislosti s ktorým poukázal na to, že žalovaný bol v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke nepretržite dlhšie

ako 90 kalendárnych dní a zároveň bolo preukázané, že žalovaný bol právnym predchodcom žalobcu opakovane vyzvaný na úhradu omeškaných splátok a to:

- výzvou zo dňa 16.12.2019, ktorú predložil súdu k písomnému vyjadreniu spolu s podacím hárkom.

10. Na základe uvedeného žalobca považuje za nesporné, že v konaní bolo preukázané, že žalovaný bol v čase postúpenia pohľadávky napriek písomnej výzve banky v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní a teda bolo preukázané, že zo strany postupcu nedošlo k porušeniu ust. § 92 ods. 8 Zákona o bankách.

11. V súvislosti so vzneseníu námietkou premlčania, žalobca poukázal na skutočnosť, že pri dohode o plnení dlhu v splátkach môže veriteľ od dlžníka žiadať vždy len splnenie príslušnej splátky, ktorá sa stane splatnou (zročnou). Každá zo splátok tak predstavuje samostatné plnenie a preto pre každú z nich plynie trojročná premlčacia doba podľa § 103 Občianskeho zákonníka samostatne. Občiansky zákonník ďalej v ustanovení § 565 umožňuje, aby sa veriteľ s dlžníkom dohodli, že ak sa nespĺní niektorá splátka, môže veriteľ uplatniť právo na zosplatenie celého dlhu (tzv. strata výhody splátok). Veriteľ v takom prípade môže žiadať o zaplatenie celého dlhu, avšak toto svoje právo môže uplatniť len do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky, v opačnom prípade toto právo zaniká. Ak toto právo veriteľ uplatní, trojročná premlčacia doba, pokiaľ ide o celý zostávajúci dlh, začína plynúť odo dňa splatnosti splátky, pre nesplnenie ktorej došlo k vyhláseniu splatnosti celého dlhu. Ak však veriteľ toto právo nevyužije a ďalšia splátka sa stane splatnou, potom toto právo zaniká a vzniká mu až v prípade, ak dlžník nezaplatí ani túto, ďalšiu splátku dlhu.

12. Žalobca ďalej citoval ustanovenie § 101, § 565, § 103 a § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka. V súvislosti s premlčaním nároku žalobcu zdôraznil, že neuplatnenie práva podľa ust. § 565 Občianskeho zákonníka do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky spôsobuje zánik tohto práva veriteľa. V posudzovanom prípade bolo preukázané, že žalovaný bol v čase vyhlásenia mimoriadnej splatnosti úveru (19.05.2018) v omeškaní s plnením splátok po dobu dlhšiu ako 3 mesiace (od 20.02.2018). Keďže však právo vyhlásiť mimoriadnu splatnosť zaniká splatnosťou najbližšie nasledujúcej splátky, potom mimoriadna splatnosť úveru nemohla byť v posudzovanom prípade vyhlásená pre nezaplatenie splátky splatnej dňa 20.02.2018. Oprávnenie žalobcu vyhlásiť mimoriadnu splatnosť pre nezaplatenie tejto splátky totiž zaniklo v súlade s ust. § 565 Občianskeho zákonníka dňa 20.03.2018, t. j. splatnosťou ďalšej splátky úveru. Uviedol, že ak by žalobca pre nesplnenie tejto splátky vyhlásil mimoriadnu splatnosť úveru, potom by porušil ust. § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, nakoľko žalovaný nebol v tom čase v omeškaní po dobu dlhšiu ako 3 mesiace. Z uvedených dôvodov je zrejmé, že v prípade, ak žalobca vyhlásil mimoriadnu splatnosť úveru podaním zo dňa 19.05.2018 - toto svoje právo uplatnil v súlade s ust. § 565 Občianskeho zákonníka pre nezaplatenie splátky splatnej dňa 20.04.2018 a zároveň toto svoje právo uplatnil v súlade s ust. § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka po omeškaní spotrebiteľa s platením splátok po dobu dlhšiu ako 3 mesiace.

13. V posudzovanom prípade teda došlo v súlade s ust. § 565 Občianskeho zákonníka a § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka k vyhláseniu mimoriadnej splatnosti úveru pre nesplnenie splátky splatnej dňa 20.04.2018. Premlčacia doba pre všetky splátky splatné po 20.04.2018 tak začala v súlade s ust. § 103 Občianskeho zákonníka plynúť od zročnosti splátky, pre nesplnenie ktorej došlo k vyhláseniu mimoriadnej splatnosti úveru (v posudzovanom prípade od splátky splatnej dňa 20.04.2018) a uplynula by najskôr dňa 20.04.2021. Keďže žaloba bola na súde podaná dňa 19.10.2020, žalobca má za to, že svoj nárok uplatnil na súde pred uplynutím premlčacej doby. Vzhľadom na uvedené žalobca zastáva názor, že mu vznikol nárok na úhradu uplatnenej sumy spolu s príslušným úrokom z omeškania, nakoľko nárok uplatnený žalobou nemožno považovať za premlčaný. K tomu poukázal na viaceré uznesenia súdov Slovenskej republiky zaoberajúce sa touto problematikou (Uznesenie Krajského súdu v Bratislave zo dňa 25.5.2020, 15CoCsp/13/2020, Uznesenie Krajského súdu v Trenčíne zo dňa 12.04.2017, 17Co/228/2016, Uznesenie Krajského súdu v Nitre, sp. zn. 7Co/141/2017 z 28.03.2018, Uznesenie Krajského súdu v Nitre, sp. zn. 5Co/114/2017 z 28.04.2017, uznesenie Krajského súdu v Banskej Bystrici, sp. zn. 11Co/13/2018 z 26.09.2018).

14. K tvrdeniu žalovaných v odpore, že zmluva o úvere obsahuje neprijateľné zmluvné podmienky, poukazujúc na nekalé obchodné praktiky postupcu, žalobca uviedol, že okrem stručného konštatovania o neprijateľnosti dojednaných poplatkov (bez akéhokoľvek preukázania súvisu s predmetom konania), žalobca nikde na 20 stranách podaného odporu nenašiel akékoľvek relevantné tvrdenia o ich existencii

prípadne uvedenie, ktoré zmluvné podmienky považujú žalovaní za neprijateľné. Žalobca preto bez ďalšieho navrhuje, aby za súčasného stavu súd na takéto tvrdenia neprihliadal, k čomu podporne poukázal na uznesenie Krajského súdu v Banskej Bystrici, sp. zn. 11CoCsp/45/2020 z 22.10.2020, uznesenia Krajského súdu v Košiciach, sp. zn. 6Co/291/2019 z 26.08.2020.

15. K ďalšiemu tvrdeniu žalovaných v odpore, že poskytnutý úver je bezúročný a bez poplatkov, žalobca uviedol, že z podania žalovaných nie je možné bez veľkých ťažkostí určiť, aké náležitosti zmluva o úvere podľa jeho názoru neobsahuje. Žalovaní namietajú výlučne neuvedenie výšky poskytnutého úveru, k čomu žalobca poukazuje na to, že výška poskytnutého úveru 30.000,- eur je uvedená v čl. I. Zmluvy o úvere. Ďalej žalobca poukázal na skutočnosť, že v zmysle čl. III. ods. 1 sú súčasťou Zmluvy o úvere Všeobecné obchodné podmienky Slovenskej sporiteľne. V zmysle čl. III. ods. 3 postupca odovzdal tieto súčasti elektroniky prostredníctvom služby Internetbanking alebo na elektronickú adresu dlžníka. Žiadna norma spotrebiteľského práva Slovenskej republiky alebo Európskej únie nevyžaduje, aby spotrebiteľská zmluva bola vyhotovená ako jediný dokument, resp. aby každá časť takého dokumentu bola osobitne podpísaná. Možno poukázať aj na rozhodnutie Súdneho dvora EÚ vo veci Home Credit C-42/15. V citovanej veci Súdny dvor interpretoval smernicu o spotrebiteľských úveroch, ktorá prikazuje písomnú formu zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Súdny dvor v tejto súvislosti judikoval, že pri tejto úprave „zmluva o úvere nemusí byť nevyhnutne vyhotovená ako jediný dokument, ale všetky [podstatné náležitosti] musia byť vyhotovené písomne alebo na inom trvalom nosiči“. Je teda možné uzavrieť, že to či zmluva o spotrebiteľskom úvere v zmysle zákona o spotrebiteľských úveroch môže byť tvorená viacerými listinami, právnym putom previazanými komponentmi, ktoré sú spotrebiteľovi odovzdané pred podpisom zmluvy, už zodpovedal Súdny dvor EÚ.

16. Ku konštatovaniu žalovaných, že mali byť počas sviatkov a po 18:00 hodine kontaktovaní žalobcom, žalobca uviedol, že tieto tvrdenia sú nepravdivé. Zamestnanci žalobcu žalovaného nikdy nenavštívili osobne a telefonické a písomné výzvy na zaplatenie neboli žalovanému zasielané nikdy počas sviatkov a po 18:00 hod. Dodal, že žalovaní nikdy nedoručili žalobcovi písomnú žiadosť o potvrdenie plnení ako tvrdia v podanom odpore.

17. K požadovanej výške žalovanej sumy žalobca uviedol, že žalovaní dňa 26.05.2015 čerpal peňažné prostriedky v celkovej výške 30.000,- € - čerpanie peňažných prostriedkov je v platobnej histórii označené ako „Čerpanie“.

Žalovaný z poskytnutého úveru uhradil sumu v celkovej výške 13 720,69 €, a to nasledovne: 20.07.2015 - 62,06 €, 20.07.2015 - 422,68 €, 20.08.2015 - 103,86 €, 21.08.2015 - 380,88 €, 20.09.2015 - 484,74 €, 20.10.2015 - 484,74 €, 20.11.2015 - 484,74 €, 20.12.2015 - 468,77 €, 21.12.2015 - 15,97 €, 20.01.2016 - 484,74 €, 20.02.2016 - 484,74 €, 20.03.2016 - 329,84 €, 21.03.2016 - 154,9 €, 20.04.2016 - 327,24 €, 25.04.2016 - 157,5 €, 20.05.2016 - 95,35 €, 24.05.2016 - 389,39 €, 20.06.2016 - 484,53 €, 30.06.2016 - 0,21 €, 20.07.2016 - 304,8 €, 27.07.2016 - 131,6 €, 01.08.2016 - 47,5 €, 19.08.2016 - 0,84 €, 20.08.2016 - 322,06 €, 26.08.2016 - 162,68 €, 20.09.2016 - 321,81 €, 26.09.2016 - 162,93 €, 20.10.2016 - 484,74 €, 20.11.2016 - 172,99 €, 24.11.2016 - 311,75 €, 20.12.2016 - 1,28 €, 22.12.2016 - 1,6 €, 05.01.2017 - 59,19 €, 19.01.2017 - 322,9 €, 25.01.2017 - 99,77 €, 25.01.2017 - 307,91 €, 08.02.2017 - 160,44 €, 08.02.2017 - 8 €, 08.02.2017 - 16,39 €, 20.02.2017 - 3,64 €, 23.02.2017 - 464,71 €, 23.02.2017 - 16,39 €, 20.03.2017 - 310,28 €, 22.03.2017 - 21,4 €, 30.03.2017 - 136,67 €, 30.03.2017 - 16,39 €, 20.04.2017 - 9,18 €, 19.07.2017 - 10 €, 19.10.2017 - 150 €, 05.01.2018 - 299,17 €, 05.01.2018 - 4,83 €, 19.03.2018 - 100 €, 16.04.2018 - 70 €, 19.04.2018 - 30 €, 24.05.2018 - 100 €, 03.07.2018 - 100 €, 23.07.2018 - 63,52 €, 23.07.2018 - 36,48 €, 21.09.2018 - 100 €, 19.10.2018 - 100 €, 22.11.2018 - 91,33 €, 22.11.2018 - 8,67 €, 28.12.2018 - 80 €, 23.01.2019 - 100 €, 21.02.2019 - 100 €, 05.04.2019 - 33,82 €, 05.04.2019 - 313,72 €, 05.04.2019 - 72,46 €, 22.05.2019 - 241,26 €, 22.05.2019 - 178,74 €, 24.06.2019 - 139,52 €, 24.06.2019 - 280,48 €, 25.07.2019 - 28,87 €, 25.07.2019 - 315,19 €, 25.07.2019 - 75,94 €, 05.11.2019 - 100 €, 19.11.2019 - 100 €, 17.01.2020 - 34,52 €, 17.01.2020 - 65,48 €.

Z úhrad žalovaného bola na istinu započítaná suma vo výške 9 602,27 €, na poplatky bola započítaná suma vo výške 368,58 €, na riadny úrok suma vo výške 3 747,75 € a na úrok z omeškania suma vo výške 2,09 €. Postúpená istina tak predstavuje „Čerpanie“ mínus úhrady žalovaného započítané na istinu (30.000,- € - 9 602,27 € = 20 397,73 €). Žalobca si vrámcí svojho dispozičného oprávnenia uplatňuje iba časť neuhradenej istiny vo výške 20.000,- €. Nakoľko si žalobca neuplatňuje v konaní zmluvné úroky po zosplatnení k námietke žalovaného týkajúcej sa tejto skutočnosti sa nevyjadroval.

Žalobca navrhol pokračovanie v konaní na súde príslušnom na prejednanie veci podľa zákona č. 160/2015 Z. z Civilný sporový poriadok.

18. V zmysle ustanovení § 10 ods. 3 v spojení s § 14 ods. 3 zákona č. 307/2016 Z. z. o upomínacom konaní, bola vec Okresným súdom Banská Bystrica postúpená na ďalšie konanie Okresnému súdu Spišská Nová Ves, ktorý vyzval žalovaných k písomnému vyjadreniu k vyjadreniu žalobcu k odporu. Žalovaní písomným podaním zo dňa 31. 12. 2020 (v duplike) doručili súdu totožný text odporu, ktorý bol podaný voči žalobe na upomínacom súde. S poukazom naňho zotrvali na stanovisku, aby súd žalobu v celom rozsahu zamietol.

19. Súd vo veci nariadil pojednávanie na deň 9. 6. 2021, ktorého sa žalovaní osobne nezúčastnili, doručenie predvolania bolo u nich riadne vykázané. Nakoľko svoju neúčast písomne, ani žiadnym iným spôsobom neospravedlnili, súd vo veci pojednával za ich neprítomnosti za použitia ustanovení § 180 C.s.p. Žalobca bol v konaní zastúpený právnym zástupcom, ktorý na žalobe a na všetkých písomných vyjadreniach v celom rozsahu zotrval. Mal zato, že žalobca osvedčil všetky skutkové a právne skutočnosti odôvodňujúce uplatnený nárok. Námietky žalovaných v odpore považoval za nedôvodné. Poukázal na to, že žalobca preukázal odoslanie výzvy pred zosplatnením úveru s podacím hárkom, rovnako vyhlásenie mimoriadnej splatnosti úveru s doručenkou, ako aj odoslanie výzvy pred postúpením pohľadávky s podacím hárkom. Pokiaľ ide o skúmanie bonity, žalobca poukázal na písomné vyjadrenie, ktorým reagoval na dupliku žalovaných, v ktorom uviedol, že odborná starostlivosť pri posudzovaní schopnosti žalovaných splácať úver bola zachovaná. V rámci kontraktáčného procesu nedošlo k porušeniu žiadnej povinnosti veriteľa. Pri posúdení bonity žalovaného boli do úvahy vzaté všetky dostupné informácie, vrátane údajov zo spoločného bankového/úverového registra (nie je tak pravdivé tvrdenie, že veriteľa porušila uvedené predzmluvné povinnosti). Výsledkom daného posúdenia schopnosti žalobcu splácať úver bol jednoznačný záver o jeho platobnej spôsobilosti/ schopnosti splácať daný úver.

20. Existujúce splátky úverov a úverová história klientov bola poskytovateľom úveru, teda bankou, overená dopytom do Úverového registra. Pritom bolo zistené, že 2 účastníci úveru žijú v spoločnej domácnosti, pričom prvý účastník úveru mal deklarovaný príjem overený v SP: 671 EUR (420 závislá činnosť, 251 dôchodok, oba overené v Sociálnej poisťovni). Druhý účastník úveru mal deklarovaný príjem: 329 EUR (dôchodok overený v Sociálnej poisťovni). Maximálne splátkové zaťaženie, ktoré je možné použiť na splátky úverov (55% z akceptovaného príjmu) Ukazovateľ schopnosti splácať (disponibilný zostatok 550 EUR) : $1074 \times 55\% = 550$ Existujúce záväzky: 0 EUR Splátka poskytnutého úveru je nižšia ako disponibilný zostatok - podmienka primárnej návratnosti z disponibilných príjmov klienta bola splnená.

21. V tejto súvislosti žalobca poukázal na Uznesenie Krajského súdu v Bratislave zo dňa 11.03.2020, sp. zn. 8Co/233/2019 (v prvom stupni vedený na OS BA II pod sp. zn. 8Csp/42/2018), kde súd uviedol: „...k tvrdeniu žalobkyne, že žalovaný mal hrubo porušiť povinnosť konať s odbornou starostlivosťou, z dôvodu, že žalobkyňa mala v čase podpisu zmluvy čistý príjem pod sumu životného minima, odvolací súd poznamenáva, že poskytnutie úveru žalobkyni ani za týchto jej majetkových pomerov nezakladá hrubé porušenie povinnosti žalovaného konať s odbornou starostlivosťou, pretože to bola v prvom rade samotná žalobkyňa, ktorá mala uvážiť, či je v jej možnostiach z jej príjmu úver splácať po 30 eur mesačne, keďže ide o osobu s vysokoškolským vzdelaním pôsobiacu v oblasti finančných služieb ako finančný sprostredkovateľ. Na posúdenie svojich finančných možností žalobkyňa nepotrebovala právnické ani ekonomické vzdelanie. Hrubé porušenie povinností žalovaným vylučuje aj skutočnosť, že žalobkyňa úver pravidelne splácala a predčasne ho splatila...“. Právny zástupca žalobcu v závere uviedol, že uvedené skutočnosti jednoznačne potvrdzujú záver o zachovaní odbornej starostlivosti pri posudzovaní schopnosti žalovaných splácať úver a predmetný úver nie je bezúročný a bez poplatkov z dôvodu nedostatočného a neodborného posudzovania bonity žalovaných. Navyše poukázal na to, že žalovaní uznali dlh v Dohode o uznaní dlhu zo dňa 25. 4. 2019 a rovnako ho uznali v časti rozdielu medzi poskytnutým úverom a vykonanými úhradami aj na strane 10 podaného odporu proti platobnému rozkazu.

22. K výške vypočítanej dlžnej sumy právny zástupca žalobcu uviedol, že podľa predmetnej úverovej zmluvy žalovaní čerpali úver vo výške 30.000,- eur, uhradili sumu vo výške 13.720,69 eur, z ktorej bola žalobcom na istinu započítaná suma vo výške 9.602,27 eur. Zvyšok bol započítaný na riadny úrok a príslušenstvo. Na súčasného žalobcu tak bola postúpená istina vo výške 20.397,73 eur, čo je rozdiel

poskytnutého úveru a úhrad započítaných na istinu. Z tejto sumy si žalobca uplatňuje nižšiu sumu vo výške 20.000,- eur.

23. Podľa § 52 ods. 1, 3, 4 Občianskeho zákonníka v znení platnom ku dňu uzavretia Zmluvy o spotrebiteľskom úvere (26. 5. 2015), spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

24. Podľa § 53 ods. 1, 2, 5 Občianskeho zákonníka v znení platnom ku dňu uzavretia Zmluvy o spotrebiteľskom úvere (26. 5. 2015), spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka"). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané. Za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah. Neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

25. Podľa § 54 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka v znení platnom ku dňu uzavretia Zmluvy o spotrebiteľskom úvere (26. 5. 2015), zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchyliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie. V pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

26. Podľa § 2 písm. a/, b/, d/ zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch platnom v čase uzatvorenia zmluvy (26. 5. 2015), spotrebiteľom fyzická osoba, ktorá nekoná v rámci predmetu svojho podnikania alebo povolania, veriteľom fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá ponúka alebo poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojej podnikateľskej činnosti, zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom.

27. Podľa § 7 ods. 1,2 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch platnom v čase uzatvorenia zmluvy (26. 5. 2015), veriteľ je pred uzavretím zmluvy o spotrebiteľskom úvere alebo pred zmenou tejto zmluvy spočívajúcej v navýšení spotrebiteľského úveru povinný posúdiť s odbornou starostlivosťou schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver, pričom berie do úvahy najmä dobu, na ktorú sa poskytuje spotrebiteľský úver, výšku spotrebiteľského úveru, príjem spotrebiteľa a prípadne aj účel spotrebiteľského úveru. Spotrebiteľ je povinný poskytnúť veriteľovi na jeho žiadosť úplné, presné a pravdivé údaje potrebné na posúdenie schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver; tým nie je dotknuté právo veriteľa využívať informácie o spotrebiteľovi z príslušnej databázy za podmienok ustanovených osobitným zákonom.

28. Podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka v znení platnom ku dňu uzavretia zmluvy (26. 5. 2015), ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

29. Podľa § 525 ods. 2 Občianskeho zákonníka v znení platnom ku dňu uzavretia zmluvy (26. 5. 2015), nemožno postúpiť pohľadávku, ak by postúpenie odporovalo dohode s dlžníkom.

30. Podľa § 565 Občianskeho zákonníka v znení platnom ku dňu uzavretia zmluvy (26. 5. 2015), ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky.

31. Podľa § 2 ods. 1 Zákona č. 483/2001 Z. z. o bankách v znení platnom ku dňu uzavretia zmluvy (26. 5. 2015), banka je právnická osoba so sídlom na území Slovenskej republiky založená ako akciová spoločnosť, ktorá je úverovou inštitúciou podľa osobitného predpisu a ktorá má bankové povolenie. Iná právna forma banky sa zakazuje.

32. Podľa § 7 ods. 1 Zákona č. 483/2001 Z. z. o bankách v znení platnom ku dňu uzavretia zmluvy (26. 5. 2015), o udelení bankového povolenia rozhoduje Národná banka Slovenska. O udelení bankového povolenia pre banky podľa osobitného predpisu rozhoduje Národná banka Slovenska po prerokovaní s Ministerstvom financií Slovenskej republiky (ďalej len „ministerstvo“). Žiadosť o udelenie bankového povolenia sa predkladá Národnej banke Slovenska.

33. Podľa § 92 ods. 8 Zákona č. 483/2001 Z. z. o bankách v znení platnom ku dňu uzavretia zmluvy (26. 5. 2015), ak je napriek písomnej výzve banky alebo pobočky zahraničnej banky jej klient nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky, môže banka alebo pobočka zahraničnej banky svoju pohľadávku zodpovedajúcu tomuto peňažnému záväzku postúpiť písomnou zmluvou inej osobe, a to aj osobe, ktorá nie je bankou (ďalej len „postupník“), aj bez súhlasu klienta; týmto nie sú dotknuté pravidlá pre postupovanie pohľadávok zo zmlúv o spotrebiteľskom úvere podľa osobitného predpisu ani pravidlá pre postupovanie pohľadávok zo zmlúv o úveroch na bývanie podľa osobitného predpisu (§ 17 ods. 1 a 2 zákona č. 129/2010 Z. z. v znení neskorších predpisov, § 525 ods. 2 Občianskeho zákonníka v znení neskorších predpisov).

34. Z hľadiska tejto formulácie uvedeného ustanovenia je zjavné, že toto uvedené ustanovenie dopĺňa ustanovenie § 565 Občianskeho zákonníka, takže otázku zosplatnenia úveru je potrebné vykladať skrz text oboch uvedených ustanovení súčasne.

35. Podľa § 17 ods. 1, 2 zákona č. 129/2010 Z. z. v znení platnom ku dňu uzavretia zmluvy (26. 5. 2015) o postúpení pohľadávky, práva vyplývajúce zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere neprechádzajú a veriteľ ich nemôže previesť na tretiu osobu; to neplatí, ak prechádza alebo sa postupuje pohľadávka so všetkými právami s ňou spojenými a

a) ide o prechod alebo postúpenie z veriteľa oprávneného poskytovať spotrebiteľský úver podľa tohto zákona alebo osobitného predpisu 18b) na veriteľa podľa § 20 ods. 1 písm. a), banku, zahraničnú banku alebo pobočku zahraničnej banky, a

b) prechádza alebo postupuje sa pohľadávka po konečnom termíne splatnosti spotrebiteľského úveru alebo pohľadávka, ktorá sa stala splatnou pred termínom konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru.

36. Vykonaným dokazovaním mal súd preukázané, že medzi právnym predchodcom žalobcu - bankou - Slovenskou sporiteľňou, a. s. sídlom Tomášikova 48, Bratislava, ako veriteľom a žalovanými v 1. a 2. rade, ako dlžníkmi, bola dňa 26. 5. 2015 uzavretá zmluva o splátkovom úvere (spotrebiteľský úver), na základe ktorej bol žalovanému poskytnutý úver vo výške 30.000,- eur, a to spotrebný úver na čokoľvek s fixnou úrokovou sadzbou 8,90 % p. a. do splatnosti úveru s výslednou výškou úrokovej sadzby po zohľadnení zľavy 6,90 % p. a., ktorú sa žalovaní zaviazali splácať po 484,74 eur mesačne 20. deň v kalendárnom mesiaci v počte splátok 81, pričom splatnosť prvej splátky bola dňa 20. 7. 2015, ročná percentuálna miera nákladov 8,40 %, priemerná hodnota RPMN 10,39 %, celková čiastka spojená s úverom 39.262,44 eur a poplatkom za poistenie úveru 16,39 eur splatným v termíne a periodicite splátky úveru. Podľa bodu II. ods. 1 predmetnej zmluvy súd zistil, že úver bol použitý na vyplatenie záväzkov v banke, a to predošlých splátkových úverov v počte 3-krát, ktorých aktuálny zostatok ku dňu podpisovania predmetnej úverovej zmluvy bol spolu vo výške 22.053,44 eur.

37. Predmetná zmluva je zmluvou spotrebiteľskou, na ktorú treba aplikovať Zákon č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov v znení platnom v čase jej uzatvorenia, ktorý okrem iného definuje pojem spotrebiteľského úveru a zmluvy o spotrebiteľskom úvere, osobu veriteľa i osobu spotrebiteľa. Súd preskúmal predmetnú zmluvu o úvere, či táto vyhovuje náležitostiam tak, ako ich určuje Zákon o spotrebiteľských úveroch a predovšetkým sa zaoberal vznesenou námietkou žalovaných nedostatočnej aktívnej vecnej legitímácie žalobcu. Vychádzajúc z prostriedkov procesnej obrany žalovaného zistil, že predmetná námietka žalovaných je nedôvodná, nakoľko v čase postúpenia pohľadávky bol žalobca od 5. 8. 2016 držiteľom oprávnenia poskytovať úvery

bez obmedzenia rozsahu, a to v zmysle rozhodnutia Národnej banky Slovenska. Súd sa nestotožňuje s tvrdením žalovaných, že žalobca nie je držiteľom bankovej licencie. Jeho stanovisko nie je podložené zákonnými argumentmi, preto na ním vznesenú námietku nedostatočnej aktívnej vecnej legitímácie neprihliadal.

38. Ďalej sa súd zaoberal otázkou vznesenej námietky premlčania žalovaných, ktorí však predmetnú námietku žiadnym relevantným spôsobom nešpecifikovali. Pri posudzovaní, či predmetný nárok žalobcu je podaný v zákonnej premlčacej lehote, sa súd v celom rozsahu stotožňuje so stanoviskom a presnou špecifikáciou aplikácie ustanovení § 101, § 103, § 53 ods. 9 a § 565 Občianskeho zákonníka tak, ako to žalobca správne uviedol a vysvetlil v replike, teda v písomnom vyjadrení k odporu (viď body 12, 13 tohto odôvodnenia).

39. Súd sa nestotožňuje ani s ďalšou argumentáciou žalovaných, že žalobca nepostupoval v súlade s § 7 ods. 1 Zákona č. 129/2010 Z. z., teda že si nespĺnil povinnosť s odbornou starostlivosťou posúdiť schopnosť dlžníka splácať úver, a teda nie je oprávnený vyžadovať od spotrebiteľa jednorazové splatenie úveru a predmetný úver je bezúročný a bez poplatkov v spojení s § 11 citovaného zákona. Z obsahu zmluvy je zrejmé a zrozumiteľné, že predmetný úver bol žalovaným poskytnutý na vyplatenie predošlých záväzkov - predošlých troch úverov od Slovenskej sporiteľne, a. s. Z textu zmluvy bola táto skutočnosť zrozumiteľná, žalovaní túto zmluvu podpísali. Že boli predmetné financie im poskytnuté, vyplýva z písomných dôkazov predložených žalobcom - výpisu z prevodných účtov žalovaných a prehľadu bezhotovostných platieb. Žalobca zároveň preukázal a zrozumiteľne popísal, ako boli zisťované ukazovatele schopnosti splácania u oboch dlžníkov, ktorí deklarovali svoje príjmy dokladmi zo Sociálnej poisťovne a dokladmi o príjmoch zo závislej činnosti. Pri posudzovaní schopnosti žalovaných splácať úver, súd má zato, že právny predchodca žalobcu zachoval odbornú starostlivosť. Súd sa aj v tomto prípade stotožňuje so stanoviskom žalobcu a má zato, že bolo predovšetkým v prvom rade na samotných žalovaných uvážiť, či budú schopní predmetný úver splácať. Súd má zato, že vzhľadom na to, že tento úver bol použitý na uhradenie dlhov z predošlých úverov, samotná banka zvýhodnila žalovaných, aby pristúpili k splácaniu už len jedného úveru, ktorý žalovaní aj v prvých rokoch boli schopní splácať. Z prehľadu splátok je zrejmé, že žalovaní si plnili svoje povinnosti vyplývajúce z úverovej zmluvy od 20. 7. 2015 približne do februára 2018 (následné splátky boli podstatne nižšie ako dohodnuté). Aj z uvedenej platby schopnosti žalovaných vyplýva, že žalobca pri posudzovaní bonity žalovaných, ako dlžníkov, postupoval v zmysle § 7 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z.

40. Ako je už vyššie uvedené, súd predmetnú úverovú zmluvu podrobil prieskumu, či táto vyhovuje náležitostiam tak, ako to určuje Zákon o spotrebiteľských úveroch, teda či obsahuje iné neprijateľné zmluvné podmienky, ako boli uvádzané v odpore žalovaných. Z predmetnej úverovej zmluvy a z podaného odporu nie je možné vyvodiť, aby predmetný úver súd mal považovať za bezúročný a bez poplatkov. Úverová zmluva obsahuje všetky náležitosti v zmysle § 9 ods. 1, 2 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov platného a účinného ku dňu uzatvárania zmluvy. Správne je uvedený údaj o RPMN, ročnej úrokovej sadzbe, ktorá podstatne nepresahuje výšku úrokových sadzieb v obdobných úveroch v rozhodnom období. Je z nej zrejmé, v akej výške a na aký účel bol úver poskytnutý. Zo žalobcom predložených dokladov - prehľadu platobnej histórie je zrejmé, že žalovaní z úveru uhradili sumu vo výške 13.720,69 eur. Predmetná suma bola započítaná na istinu vo výške 9.602,27 eur, pričom zvyšok bol započítaný na riadny úrok a príslušenstvo, na čo má žalobca do mimoriadneho zosplatenia úveru nárok. Dlžná istina je tak vo výške 20.000,- eur.

41. Predmetná zmluva korešponduje s úpravou zákona č. 129/2010 Z.z., a § 52 až § 54 Občianskeho zákonníka a neobsahuje také neprijateľné podmienky, ktoré by mali mať za následok bezúročnosť a bezpoplatkovosť poskytnutého úveru. Súd z dokazovania vzal za preukázané, že žalovaní, ako dlžníci boli s obsahom zmluvy riadne oboznámení. Táto je jasne a čitateľne formulovaná (jedná sa o typovú zmluvu vopred pripravenú žalobcom), súd má teda zato, že so zmluvou a zmluvnými podmienkami súhlasili, čo potvrdili vlastnoručnými podpismi. Dôvodnosť žaloby opodstatňuje aj ďalší právny úkon, ku ktorému žalovaní pristúpili dňa 25. 4. 2019, kedy podpísali Dohodu o uznaní dlhu a čiastočne uznali výšku dlhu (13.299,537 eur) aj v písomnom vyjadrení v odpore.

42. Po zhodnotení výsledkov dokazovania súd dospel k záveru, že žaloba je v celom rozsahu dôvodná. Právny predchodca žalobcu si splnil svoju povinnosť, keď poskytol žalovaným úver, ktorý oni prevzali, avšak žalovaní si nespĺnili svoju povinnosť vyplývajúcu im zo zmluvy, keď so splatením splátok sa dostali

do omeškania. V súlade so zmluvným dojednaním bol postup právneho predchodcu žalobcu, ktorý pristúpil podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka v spojení s § 565 Občianskeho zákonníka k doručeniu oznámenia o uplatnení práva o zosplatnení celej pohľadávky a následne k uplatneniu tzv. sankcie straty výhod splátok. Je nesporné, že žalovaní si svoju povinnosť vyplývajúcu im z predmetnej úverovej zmluvy - splatenie úveru po jej zosplatnení nesplnili, a preto súd v závere konštatuje, že nárok žalobcu je v celom rozsahu opodstatnený. Žalobca uniesol dôkazné bremeno svojho tvrdenia predloženými dôkaznými listinami, ktoré preukazujú správnosť požadovaného nároku žalobcu. Rešpektujúc aktuálne zákonné ustanovenia si neuplatňuje úroky z omeškania po zosplatnení úveru.

43. Čo sa týka ďalších tvrdení žalovaných v odpore, ktoré opakovane uvádzali vo svojich ďalších písomných podaniach (trikrát predložili súdu rovnaký text písomného stanoviska k žalobe, aj k písomným vyjadreniam žalobcu), súd sa ďalšími námietkami tam uvádzanými podrobne nezaoberal, nakoľko tieto námietky sú všeobecného charakteru, netýkajú sa konkrétnej úverovej zmluvy. Opakovane žalovaní citujú jednotlivé zákonné ustanovenia a paragrafové znenia Zákona na ochranu spotrebiteľa a Občianskeho zákonníka.

44. Podľa § 517 odsek 2 Občianskeho zákonníka: „Ak ide o omeškание s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.“

45. Podľa § 3 vládneho nariadenia č. 87/1995 Z. z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka, výška úrokov z omeškania je o päť percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

46. Nakoľko žalovaní sa svojou nečinnosťou dostali do omeškania, nepristúpili k zaplateniu dlhu ani napriek výzvam a upozorneniam o mimoriadnom zosplatnení úveru, ani napriek predžalobným výzvam žalobcu, súd priznal žalobcovi ním požadovaný zákonný úrok z omeškania vo výške 5 % ročne, podľa vyššie citovaných zákonných ustanovení, a to odo dňa 25. 3. 2020, teda odo dňa nasledujúceho po dni účinnosti postúpenia pohľadávky.

47. Podľa § 255 ods. 1 C.s.p. súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

48. Podľa § 262 ods. 1 C.s.p. o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

49. Podľa § 262 ods. 2 C.s.p. o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

50. Žalobca mal v konaní plný úspech, požadoval náhradu trov konania, preto mu súd priznal nárok na náhradu trov konania voči žalovaným v rozsahu 100%, o ktorých výške súd rozhodne samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní od doručenia rozhodnutia na súde, proti ktorého rozhodnutiu smeruje. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v § 365 odseku 1 CSP , ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona; ak ide o rozhodnutie, ktorým bola upravená starostlivosť o maloletého, styk s maloletým alebo iná ako peňažná povinnosť vo vzťahu k maloletému, oprávnený môže podať návrh na súdny výkon rozhodnutia.